

Tisztelt Művész,
Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Márai Sándor írja:

„...aminek nincs köze a valósághoz, az unalmas és gyerekes. Az igazi képzelőerő a valóságból építi fel az újat, a csodálatost, a meglepőt. Látni a valóságot sokkal meglepőbb és fantáziadúsabb vállalkozás, mint felhőkből építeni a valóság első fuvallatára szétomló álomvárakat.”

Mara Kinga, hölgyeim és uraim, szereti, megbecsüli a **valóságot**. Saját bevallása szerint „fényeket, színeket és párákat fest”. Mégsem légvár, ami ezekből a könnyűnek tetsző anyagokból létrejön.

Annak, amit ő lát és láttat, minden költőisége, minden légiessége, absztrakt foltszerűsége ellenére súlyos kapcsolata van a valósággal, erős gravitáció tartja meg a földön. A festőnő által **„lenyűgözőnek”** mondott világ éppen elég ihletet ad. Folyamatosan küldi az impulzusokat: legyen szó akár utazásról, családról, netán társadalmi jelenségekről.

S bizony már igencsak ideje volt, hogy Mara Kinga 2001 és 2003 után ismét önálló kiállítással jelentkezzen, megmutathassa, hol tart a „lenyűgöző világ” átölelésében. Hiszen intenzív alkotással teli időszakon van túl.

Mindössze öt esztendeje diplomázott, de már pályakezdő tehetségként felhívta magára a figyelmet: edinburghi ösztöndíj, Tóth Menyhért-díj kísérte a saját stílust kutató útján.

A legutóbbi évek pedig olyan sikereket hoztak számára, mint a Kárpát-medencét járó **Boldogasszony**-kiállításon való részvétel, vagy a szereplés a 2011-es **pekingi Art Expon**. Utóbbiról, kínai útjáról néhány képet hátrahagyva, de látásmódjára ható tapasztalatokkal tért haza. Ennek az új kulturális észlelésnek a termése is látható mátol ezen a tárlaton.

A legújabb képek bizonyossága szerint Mara Kinga még mindig a legteljesebb ifjú lelkesedéssel adja át magát témáinak, tűzzel-hévvvel keresi, mutatja meg a maga igazságát.

De elég érett ahhoz, hogy a felzaklató élményeket, a megtalált motívumokat, a rá ható jelenségeket átszűrje a tudatosságon, és helyet találjon nekik a kifejezőeszközök, az asszociáció, a képzettársítás által.

Realitást és **szubjektumot**, látott **formát** és absztrahált **érzést** egy térbe hangolni komoly kihívás. Különösen egy olyan korban, amelyben sokkal gyakoribb „közlekedési irány” az én kivetítése, semmint a külső világ befogadása és – ahogy a művész nő fogalmaz – „átfuttatása” az egyéniségen.

Nem elég szeretni például a **magyar népi kultúrát**, a népművészet formavilágát. Mara Kinga azt is tudja, hogyan lehet a népi motívumokat életre kelteni, természetesen szőni a látványba. Tolakodásmentesen, hogy ne csak egy tetszetős magyar-pecsét, hagyomány-matrica legyen a képen, hanem együtt élő, belesimuló szereplő.

Mert bizony a tradíció felettébb makacs részünk: gyakran válik idegen szervvé egy új testben. Ezen motívumok természete, hogy eredeti helyükön éppenhogy nem motívumok, hanem a tárgyaiktól elválaszthatatlan, funkcióval bíró, közösségi értékek.

Ha önálló útra kelnek, átültetik őket egy új, saját világba, könnyen üressé válhatnak.

Mara Kinga azonban a **Kert**-sorozatában, a **Mennyasszonyi lánán**, vagy a három darabból álló **Szerelem** képein módot talált arra, hogy e számára fontos kincseket szervesen építse be kompozícióiba.

A **Faragott ablakok** táblái egyenesen olyanok, mintha egy kazettás mennyezet elemei volnának. De ahelyett, hogy lezárnának egy teret, színpompás tájakra nyitnak távlatot. Így is lehet identitás-élményt adni: áttételesen, leheletfinoman, alig felsejlően.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Egy izgalmasan alakuló alkotói pálya fontos állomásán vagyunk. Ez már nem pusztán a tehetség ígérete, ez már az ígéret beváltásának kezdete.

„**Ami létrejön a vásznon, külön hatalommá válik**” – vallja Mara Kinga. És valóban ez az, ami az átlagost elválasztja a különlegestől, a képességet a valódi tehetségtől. Ha egy kép úgymond működik, erőteret hoz létre maga körül: nyugalmat, vagy éppen feszültséget teremt.

Mara Kinga ezúttal az anyaság és nőiség, a kötődés és utazás, a hagyomány és modernitás témáiban végzett mély megfigyeléseit osztja meg velünk. Színben gazdag, erőteljes, a festéket térképzőként, plasztikusan használó munkái vonzzák, és meg is tudják tartani a kíváncsi, kereső tekintetet. Mara Kinga szenvedéllyel alkot, amely szenvedély abból az odaadó, alázatos figyelemből és csodálatból fakad, amellyel ő a környező világ számára legfontosabb szereplőjéhez – ezen belül is az elmúlt években elsőként a kisfiához – kötődik. Mindazonáltal talán az a legigazabb megfogalmazás, hogy Mara Kinga a teremtés nagyszerűségét csodálja és kutatja annak leghétköznapibbnak tűnő, kicsiny, meghitt részleteiben, s az így megélt tapasztalatai formálódnak újra és újra kompozícióvá a vásznon.

Hogy mekkora **hatalommal** ruházta fel e vásznait, azt mától négy héten át bárki eldöntheti, aki itt, a Forrás Galériában nyitott szemmel és nyitott szellemmel közelít alkotásaihoz.

Dr. Baán László

Elhangzott 2012. április 12-én Mara Kinga festőművész kiállításának megnyitó rendezvényén a Forrás Galériában.